

mig, at den Kategori, som den ærede Ordfører for Venstre særlig omtalte, Alimenterne, ikke nyder Sympati fra nogen Side. Men der indtræder nu det urimelige Forhold, at man er i Stand til, hvis der skulde findes en Kommunalbestyrelse, som maatte ønske det, at eftergive disse Fattighjælp, medens man ikke er i Stand til overfor de gamle Mennesker at se bort fra Aldersrentelovens § 2, 4de Stykke. Det synes jeg er et underligt Forhold, og jeg forstaar ikke, hvorfor man er gaaet den Vej, man her har valgt. Jeg tror nemlig ikke, det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (J. Chr. Møller) udtalte, at der er Mennesker, som, hvis de faar Fattighjælpen eftergivet den ene Dag, kommer igen og beder om Understøttelse den næste. Det passer neppe; i alt Fald er det, hvis det er de paagældendes eget Ønske at faa Fattighjælpen eftergivet, ganske urimeligt at tænke sig, at noget saadant skulde finde Sted. Naar man nemlig ønsker Eftergivelse af Fattighjælp, maa det være, enten fordi man vil have en Fordel deraf i Fremtiden, eller ogsaa fordi man er saa ærekær, at man ønsker at faa sine borgerlige Rettigheder tilbage. Men hvis det er Tilfældet, kan det ikke godt tænkes, at de paagældende den ene Dag skulde ræsonnerer saaledes og den næste Dag paa den stik modsatte Maade. Imidlertid naar man altsaa ikke videre i denne Henseende, og det hjælper sikkert ikke at stille Ændringsforslag. Lovforslaget er efter min Mening forringet i Folketinget, jeg beklager det, men vi nødes til at tage Lovforslaget, som det foreligger, og jeg skal anbefale mine Meningstæller at stemme for det.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) undrede sig over visse af mine Udtalelser ved Indledningen af denne Forhandling. Det kan kun forbavse mig, at det ærede Medlem saaledes er faldet i Forundring over mine Udtalelser, thi de gik kun ud paa dette simple, at naar man i Dag overfor et Lovforslag, som kom til Behandling i det høje Landsting i Gaar, som har været henvist til Behandling i et Udvalg, et Lovforslag, hvis Indhold tiltaler ogsaa store Dele af dette Ting, et Lovforslag, som er vedtaget af det høje Folketing, et Lovforslag, som er let overskueligt — det ærede Medlem vil lægge Mærke til, at jeg anvender alle de Betegnelser, han for et Øjeblik siden bragte i Anvendelse —, stiller Krav om Forretnings-

ordenens Overholdelse, kan jeg ikke føle mig sikker paa, at man her i Tinget skulde indtage en anden Stilling overfor et Lovforslag, der først i dette Øjeblik kommer til Landstinget, og som i sine Virkninger dog er ret omfattende. Denne min Opfattelse synes jeg ikke paa nogen Maade kan forundre det ærede Medlem.

Det ærede Medlem beklagede sig saa over, at § 2 i Lovforslaget, saaledes som det blev forelagt i det høje Folketing, er bortfaldet, idet det ærede Medlem meget beklagede, at man som Følge heraf ikke skabte Mulighed for, at gamle, som ufor skyldt har faaet Fattighjælp, kan faa Aldersrente. Det ærede Medlem maa imidlertid erindre, at der i § 2, 4de Stykke, i Aldersrenteloven er gjort Undtagelser med Hensyn til Fattighjælps Virkninger overfor Aldersrenteloven i de Tilfælde, hvor man kan sige, at denne Fattighjælp i egentligste Forstand er ufor skyldt, og det ærede Medlem maa ikke glemme, at saaledes som Hjælpekasselovgivningen i de senere Aar er udnyttet, vil Tallet paa dem, der ufor skyldt har faaet Fattighjælp, være særdeles ringe — i Relation til Aldersrentelovens Bestemmelser i hvert Fald. Og naar Forholdet er det, at man med visse, ikke særlig lange Mellemrum i dette Aarhundrede har vedtaget tilsvarende Love som det Forslag, her foreligger, vil man ved at indføje Bestemmelser, som udsletter Fattighjælps Virkninger overfor den sociale Lovgivning, gøre de Bestemmelser, der findes i denne Lovgivning i saa Henseende, fuldkommen illusoriske. Der rummes heri en Fare, som jeg oprigtig talt havde troet, at det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds havde Øjet aabent for. Jeg nærer ikke Tvivl om, at der i Kommunalbestyrelserne findes sund Sans i fremtrædende Grad, og min Opfordring til Kommunalbestyrelserne om at anvende den Lovgivning, som her beskæftiger os, med Varsomhed har jeg heller ikke fremsat, fordi jeg ansaa det for ubetinget fornødent overfor Flertallet af Kommunalbestyrelserne, men jeg kunde tænke mig, at Kommunalbestyrelser overfor en Lovgivning af denne Art vilde anlægge en fuldkommen summarisk Betragtning, og det er det, jeg har villet advare imod, ganske særlig med Hensyn til den Klasse Personer, som gentagne Gange har været omtalt under denne Forhandling, nemlig Alimenterne.

Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) siger, at her aabner man Adgang til at eftergive Alimenter den Fat-